

tes, at Forbudet i sin Tid maatte være ubehageligt for Sverige, det er ganske naturligt, det kunde ikke være Andet, men paa den anden Side forekommer det idetmindste mig, at billigtænkende Mænd i Sverige maatte sige: Nagtet dette Forbud rammes os høist ubehageligt, dels fordi det forstyrrer Forholdet til Danmark og det danske Marked, som vi maatte ønske opretholdt, dels fordi det ogsaa gjør os mistænkelige ligeoverfor Omverdenen, saa maatte den danske Indenrigsminister dog først og fremmest sørge for de danske Forhold, og Forholdet var i Virkeligheden saaledes, at det for ham maatte se ud, som om der var Fare paafærde her i Danmark. Jeg mener altsaa, at Folk, som tænkte nogenlunde klart og billigt i Sverige, ganske sikkert maatte sige: Dette Forbud er høist ubehageligt, men paa den anden Side maatte de indrømme, at vi her i Danmark ikke kunde se Sagen akkurat med deres Øine. Imidlertid kan jeg paa den anden Side ikke negte, at, naar der er hængaet saa lang Tid, som der nu er gaaet, siden Forbudet blev udstedt, nemlig halvandet Aar, og det ikke i den Tid er blevet paavist, at der virkelig hersker ondartet Lungesygge i Sverige, naar det hverken er blevet paavist i Sverige eller andre Steder, hvorhen svenske Kreaturer ere blevne førte, kan det let, i Særdeleshed for dem, der ere utaalmodige, i Særdeleshed for dem, mod hvem Foranstaltningen er rettet, komme til at se saaledes ud, som om, jeg vil ikke sige, vi eller den danske Regjering eller den danske Indenrigsminister ere uvenstabelig stemte imod Sverige, det vilde være urigtigt, men som om i alle Tilfælde den Iver, der er hos os for at opretholde dette, som jeg før nævnte, inderlige og fordiale Forhold ligeoverfor Sverige, dog ikke har været stærkt nok, til under disse Omstændigheder at bryde vor Frygt. Der-næst vil jeg ogsaa tilstaa, at jeg ønsker Forbudets Ophævelse af Hensyn til vore Forhold herhjemme. Jeg slutter mig i saa Henseende til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds udtalte om det Uheldige i, at Kreaturmarkedet heri Kjøbenhavn bliver forstyret. Jeg slutter mig ogsaa til ham deri, at det er overordentlig uheldigt, at denne Mellemhandel, som har udviklet sig over Kjøbenhavn mellem Sverige og England, er bleven forstyret; men det er Noget, man naturligtvis maatte finde sig i, naar større og vigtigere Forhold paanødte os det. Altsaa, saa længe man i Virkeligheden maatte befrygte, at det i det Hele taget var farligt at have Afgangene aaben, maatte man jo sige: af to Under er jeg nødt til at vælge det mindste, men jeg slutter mig i saa Henseende til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds,

at der jo i den senere Tid er kommet endnu en yderligere Grund til for vort Bedømmende. Det er jo klart, at, saaledes som Forholdene have forandret sig, kommer dertil jo de temmelig dyre Kjødpriiser her i Kjøbenhavn, og der kommer jo omkring i Landet Trang til Kreaturer til at udnytte den betydelige Fodermasse, som er tilstede. Jeg tilstaa imidlertid, at jeg tror, at dette er blevet betydelig overdrevet. Det er min Overbevisning, at man baade overdriver den Hvide, til hvilken Kjødpriiserne ere steget her i Kjøbenhavn, og at man ogsaa overdriver den Trang, der er til Kreaturer omkring paa Landet; men imidlertid, Noget er jo i saa Henseende unegteligt tilstede, og at det bliver afhjulpet, er jo unegtelig Noget, som er af Vigtighed og Betydning. Det indrømmer jeg, om jeg end ikke tror, at f. Ex. Kjødpriiserne her i Kjøbenhavn egentlig ville synke synderligt ned, at vi lufte op for Sverige igen. Der er andre Grunde til, at Kjødpriiserne for Tiden have naaet den Hvide, de have, som er langt mægtigere, end at en Klæbning af Forbindelsen med Sverige vil kunne hjælpe betydeligt derpaa. Jeg tror heller ikke, at det vil have nogen stor Betydning strag med Hensyn til Nedgangen i Prisen paa de Kreaturer, som det kan være ønskeligt for Landmanden at faae paa Stald til at æde Foderet eller for Bedkommende til at fede, men ikke destomindre er der dog nogen Trang i saa Henseende, og det maa virke beroligende i den Retning, naar en Ophævelse af Forbudet finder Sted. Endelig er det klart nok, at om end den velsignende Virkning af Forbudets Ophævelse ikke vil blive saa betydelig, som jeg tror, at Mange mene, eller, rettere sagt, lidt først vil vise sig efterhaanden, maa det dog indrømmes, at jo tidligere Forbudet ophæves og jo tidligere vi komme over de Vanskeligheder vi have, desto hurtigere vil der komme Kjød paa Markedet, som kan bringe Kjødpriiserne til at synke, og desto lettere vil det blive for Landmanden at faae Anvendelse for den Fodermasse, som er tilstede. Naar man nu stod ligeoverfor en virkelig og meget alvorlig Fare for, at Forbudets Ophævelse vilde fremkalde en alvorlig Kvægsygdom hos os, vilde jeg idetmindste for min Part sige, saa tager jeg det mindre Onde fremfor det større; men da jeg ikke kan skjønne Andet, end at denne Fare ikke kan siges at være tilstede af de Grunde, jeg har nævnt, at man i Virkeligheden i halvandet Aar ikke har kunnet paavise nogen Sygdom i Sverige, og at man heller ikke har kunnet paavise, at Sygdommen er opstaaet ved at udføre Kreaturer fra Sverige, saa staa det for mig saaledes, at denne Fare er saa tvivlsom, at jeg ikke tror,